Ч. 165. Четвер 24 липня (6 серпня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавемана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вибір нового Папи.

(К.) Оправдала ся знову італїяньска приповідка, що хто входить папою на конкляве, виходить з него кардиналом. Всї кардинали, котрих вибір на папу уважано за найпевнїйший, Рамполля, Ванутеллї, Ґотті і другі вернули з конкляве назад кардиналами а папою став той, котрого нїхто в сьвітї не сподївав ся.

Перші голосованя, як звістно, були безуспішні. Після „Giornale d'Italia“, одержав кард. Рамполля при першім голосованю 24 голосів, Ґотті 17, Сарто 5, Серафін Ванутеллї 4, Капечелятро і Пієтрі по 3, Орелія 2, а кількох инших кардиналів по одному.

В суботу вечером при другім голосованю одержали Рамполля 29, Ґотті менше як при першім голосованю, а Сарто знов 5.

В понедїлок перед полуднем дістав Сарто 27, Рамполля 24. Вечером Сарто 35, прочі голоси дістали Рамполля, Ґотті і другі кардинали. При послїднім голосованю Сарто дістав 50 голосів, Рамполля 10, Ґотті 2. В нїякім голосованю не було акцесу, значить ся, нїяка партия не робила уступки в користь другої.

Після иншої версиї одержав Рамполля в першім голосованю 24 голосів, Ванутеллї 15 а прочі голоси впали на Ґотті'го, Орелію і ді Пієтра. Сарто в тім голосованю не дістав анї одного голосу. В понедїлок одержав Сарто вже 31 голосів а значне число одержав також ді Пієтро.

По сконстатованю вибору нового папи зарядив декан сьв. Колеґії дальший церемоніял. Найстарший з трох деканів-кардиналів запитав Сарту:

„Acceptas ne electionem in summum pontificem?“ (Чи приймаєш вибір на найвисшого архієрея?)

На то відповів Сарто, що він не гідний так великого достоїнства, але здає ся на Господа Бога, котрий прихилив єму голоси сьв. Колеґії. — Кардинал-декан запитав відтак:

„Quo modo vis vocari“? (Як хочеш, щоби тебе кликати?)

Сарто відповів: Pius X.

В тій хвили спущено всї бальдахіни над кріслами кардинальскими а позістав лиш бальдахін над фотелем Сарти.

Відтак всї присутні кардинали вклякли перед новим папою, котрий перший раз удїлив їм папского благословеня. Відтак в асистї двох кардиналів, секретаря конкляве і конклявістів пішов Папа Пій X. до малої закристиї при сикстиньскій каплици, щоби там одягнути ся в папскі ризи. Вернувши назад до каплици, усїв папа на уставленій перед вівтарем носилцї т. зв. „sedia gestatoria“ і приняв перший поклін від кардиналів яко знак послуху сьв. Колеґії. Кождий з кардиналів клякав перед папою і цїлував єго в руку; відтак вставав і цїлував з обох боків лице а папа обнимав єго і цїлував попілунком мира. Відтак конклявісти цїлували папу в ноги. По сій церемониї зайшов папа до своїх комнат на відпочинок.

То діяло ся около пів до 12 год. в полудне. У Ватиканї слїдно було великий рух а небавком розійшла ся чутка, що папу вже вибрано. На внїшній льоджі базилїки показали ся робітники і стали розстелювати на балюстрадї великий диван з білого плюшу з червоно-золотою обрамкою. Зараз по тім виступив кард. Маккі і оповістив давним звичаєм: Annuntio vobis gaudium magnum. Habemus Papam, eminentissimum et reverendissimum dominum cardinalem Josephum Sarto, qui sibi nomen imposuit Pius X (Оповіщаю вам велику радість. Маємо папу, найсьвітлїйшого і найвсечестнїйшого пана кардинала Йосифа Сарта, котрий прибрав собі імя Пія X) Кардинал Маккі відступив ся, а о 12 год. 10 мінут показав ся в льоджі Папа Пій X і удїлив зібраному народови папского благословеня.

Вість о виборі патріярха Сарто Папою викликала велику радість, а в цїлім містї відозвали ся дзвони.

Парох Стратимирович, приятель нового Папи, котрий приїхав з ним на конкляве, розповідає, що отець Папи був маґістратским слугою, а мати вмерла перед 10 лїтами. Брат служив при карабінєрах (жандармах) італїяньских, а тепер проживає в Мантові, де займає ся про-

---

37)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англїйского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

— Ах, Джессю, Джессю — скрикнула Алїсия в розпуцї — ти не можеш там їхати! Я не стерплю тої гадки. То бідному Стефанови нїчого не поможе.

— Знаю. Але може менї поможе.

— Може — може. Але менї серце крає ся.

— Одно зроби для мене — просила Джессі з значучим поглядом. — Аби Міня нїколи о тім не довідала ся.

— Скажи їй, що я умерла. Може я вже не буду жити, коли она на стілько підросте, що буде могла то зрозуміти.

— Они не зроблять того, Джессю — сказала Алїсия тихим, дрожачим зі страху голосом. Она знала, що Джессі думала.

— А коли зроблять — відповіла та слабим голосом — то я не хотїла би, аби Міня о тім чула — то всьо.

— Але чоловік — той чоловік, що був коло тебе? Не Оствальд, кажеш. Що він зробить? Не спробує тебе ратувати?

— Того він не міг би зробити. Він знає цїлу правду — так само як я.

— Але й єго увязнять.

— Як єго найдуть! — сказала Джессі з таким блеском в очах, що Алїсия того не надїяла ся. Обі женщини поглянули на себе жалістно. Відтак спитала Алїсия:

— Куди пійдеш, Джессю?

— Насамперед пійду до пастора Гельмонта. Він скаже менї, що маю зробити. Нехай він мене веде. Він був все дуже добрий для мене і для бабки. Єму всьо розповім, почую, що він скаже.

— Позволь менї пійти з собою, Джессю!

— Я воліла би сама іти.

— А що маю сказати нашим тутешним приятелям?

— Тимчасом нїчого. Они вичитають всьо в часописях. А тепер час менї іти. Попрощай ся зі мною Алїсиє, добре?

— Будь здорова, Джессю, нехай тебе Бог благословить!

— Прощаєш менї, Алїсиє?

— Пращаю, Джесю, з щирого серця пращаю, так як Стефан тобі прощає, як гадаю і як Бог тобі прощає, так прощаю і я тобі.

Они поцїлували ся, але без сльоз або знаку зворушеня. Обі були дуже блїді і поважні.

Не цїлі дві години пізнїйше отворили ся двері мешканя Франца Гельмонта і перед ним станула Джессі Армстронґ та заявила, що хоче віддати ся в руки полиції як убийниця Стефана Ера.

15.

Франц Гельмонт був добродушний і милосердний чоловік. Коли вислухав Джессиного оповідання, не набрав пересьвідченя, аби она мала себе справедливо уважати убийницею і сумнївав ся, чи то конечне, аби она публично признавала ся до свого учинку. Але він не хотїв намавляти єї, аби не робила того, що собі постановила; то не була єго річ. Всьо, що міг зробити, було промостити їй дорогу, зробити для неї цїлу річ як найменше прикрою. Єму й на гадку не приходило сумнївати ся о правдивости єї слів.

Пійшов з нею до найблизшого полиційного комісарияту, де она подала до протоколу своє зізнане, а відтак попращав ся з нею вічливо і милосердно і обіцяв зробити для неї всьо, що лиш буде міг.

Ще перед вечером замкнено Джессю у вязници, а часописи описали в довгих статях єї цїлу історию.

Загадочна справа на Міль Стріт вияснена! Докори совісти убийницї! Обширні зізнаня!

Судия, що вів судову справу, називав ся Армстронґ. То був старий, сивий чоловік з хорошими, строгими чертами лица, але з лагідними і добрими очима. Він дуже займив ся увязненою. Він не знав, чому, але чув немов би був споріднений з нею, таку прихильність відчув зараз в першій хвили до неї. В єї лици

дажию вина. Папа має чотири сестри; дві мешкали при нім у Венециї, третя мешкає в Сальзано, де Сарто був давнїйше парохом, а четверта єсть віддана в Наталю.

Новинки.

Львів дня 5-го серпня 1903

— Кандидати стану духовного, перемиської епархії, наміряючі старатись о приняте до дух. семинариї у Львові, мають через деканальні уряди внести подання до еп. консисториї до 14 н. ст. вересня включно (прилоги до подання належно остемпльовані): 1. метрика хресту; 2. сьвідоцтва шкіл народних, гімназиальних і зрілости (коли-б кандидат мав ще доповняти іспит зрілости, то се сьвідоцтво може пізнїйше предложити лично); 3. сьвідоцтво здоровля і зрілости до дух. стану від лїкаря повітового або семинарского; 4. сьвідоцтво від староства, що кандидат або не належить до звязи войскової або служить єму право увільненя; 5. сьвідоцтво моральности; 6. сьвідоцтво убожества затверджене староством. — Дня 28 вересня рано по вислуханю служби Божої о год. 8 в катедр. церкві, мають кандидати явити ся в великій сали дух. семинариї о год. 9 до дотичного іспиту. — Кандидати наміряючі убігатись в приняте до руской папскої колегії в Римі мають до 6 н. ст. вересня внести через декан. уряди подання до еп. консисториї (прилоги до подання належно остемпльовані): 1. метрика, 2. сьвідоцтво шкіл народних і гімназиї, евентуально сьвідоцтво зрілости; 3. сьвідоцтво здоровля і зрілости до дух. стану від лїкаря повітового; 4. посьвідчене староства, що кандидат не належить до звязи войскової; 5. сьвідоцтво моральности; 6. сьвідоцтво убожества затверджене староством; дня 14 н. ст. вересня рано по службі Божій в катедр. храмі мають кандидати явитись о 9 год. в канцеляриї еп. консисториї.

— Вечерниці в честь нашого Кобзаря Т. Шевченка відбудуть ся в Косові дня 9 серпня с. р. в сали І. Фернбаха. Програма слїдуюча: 1. Промова. 2. Колесса: „Верховино“, хор муж. 3. Відчит. 4. Лисенко: „Гетьмани“, сольо барітонове. 5. Декламация. 6. Шевченко-Воробкевич: „Думи мої“, хор муж. 7. Гра на фортепіянї. 8. Декламация. 9. „Їхав козак за Дунай“ і „Віддала мене матїнка“, піснї народні, хор мішаний. 10. Декламация. 11. Воробкевич: „Пробудилась Русь“, хор муж. По вечерницях танцї. Початок о 8 год. вечером. Чистий дохід призначений на селяньскі бурси.

— Видїл товариства „Шкільна Поміч“ в Самборі розписує отсим конкурс на приняте 50 питомців до Бурси сьв. Володимира в Самборі на рік шкільний 1903/4. Принимати ся будуть ученики всїх шкіл самбірских. Услівя приняття суть: 1. Ученик має бути здоровий, що стверджує оглядини лїкарскі при вступі. 2. Отець (опікун) петента зобовяже ся при припятю письменно достарчати умовлений вікт в натураліях і доплачувати 2 кор. місячно, або 20 кор. місячно з гори за цїле удержанє. 3. Кождий питомець зложить при вступленю на інвентар 2 кор. — і викаже ся потрібним білем, одежию і постїлю з власним ліжком. Всї питомцї суть обовязані користати з науки сьпіву, а після волї і умови також з науки музики, яку буде удїляти кваліфікований до сего предмету управитель бурси п. Лука Ремеза, професор ц. к. семинариї учительскої. Питомцям не вільно поза бурсою мати нїякого заняттє. Видїл подбав о вигідне та здорове приміщене учеників, вибудував перед роком новий дім о великих ясних комнатах, устроїв огород, та віддав надзір в руки фахового педаґоґа. Зголошуватись о приняте належить на руки о. Михаїла Ортиньского, катехита ц. к семинариї учит. до дня 15 серпня 1903. — Від видїлу „Шкільної Помочи“. — В Самборі, дня 5-го червня 1902. — о. *М. Ортиньский, Т. Біленький.*

† Др. Фр. Каспарек, професор фільософії права і права народів на унїверситетї в Кракові, автор многих цїнних дїл наукових, іменно же з обсягу адміністрациї, помер вчера по полудни в Кракові. Покійник був родом зі Самбора і родив ся 1844 р. Яко ректор унїверситету брав також участь в нарадах Сойму.

— Дївоча бурса в Станиславові буде отворена під доброю опікою зі слїдуючим шкільним роком. Місячна оплата 20 кор. Зголошеня треба присилати найдальше до 15 серпня на адресу. Антонїя Кульчицка, Підпечари почта Тисьмениця.

— Причиною катастрофи на зелїзници межи Камінкою а Пташковою коло Нов. Санча мала бути хибна система сиґналїзованя возів. Будник під Пташковою дав зараз знати, що вози втекли. Але заким той сигнал, електричним дзвінком вибив 16 разів, по чотири з довшими перервами, дійшов до Камінки, то вози вже там були, бо гнали зі скоростию около 120 кільометрів на годину, так, що віддаль около 18 кільометрів межи Пташковою а пристанком Новий Санч-місто перебігли в несповна 10 мінут. До того ще сигнал „вози втекли“, не дає знати, звідки втекли і в котру сторону котять ся. Підчас сеї катастрофи розбило ся на кусні 6 возів товарових і 4 особові. Перший, що явив ся на місци катастрофи, то був адвокат Паньосек, котрий принїс з собою також лїхтарню і став добувати людий зпід розбитих возів.

— Збіже для войска. Войсковий провіянтовий маґазин у Львові (улиця Янївска) і філіяльні в Бережанах, Камінцї струм., Мостах вел. і Жовкві куплять безпосередно у продуцентів більшу скількість збіжа в місячних ратах, а іменно: вересень — Львів жита 750, вівса 1300 метр. сотнарів, Бережани 200 і 700, Камінка 100 і 400, Мости вел. 75 і 200, Жовква 250 і 700; жовтень — Львів 650 і 1200, Бережани 150 і 500, Камінка 100 і 400, Мости 50 і 200, Жовква 300 і 700; падолист — Львів 650 і 1200, Бережани 150 і 500, Камінка 100 і 300, Мости 50 і 150, Жовква 200 і 600; грудень — Львів 650 і 1200, Бережани 100 і 300, Камінка 100 і 300, Мости 25 і 150, Жовква 150 і 400. — Про близші подробиці можна дізнати ся в управі дотичних маґазинів.

— Огнї. Дня 26 липня с. р. вибух в Дзвинячи повіта богородчаньского грізний огонь і знищив два будинки господарскі належачі до Микети Мельникова, котрий потерпів необезпечену шкоду на 4000 К. Відтак згоріли будинки господарскі Николи і Дмитра Сеньчука, а шкода виносить 3600 К. Сї будинки були обезпечені в товаристві асекурацийнім „Днїстер“ на 2000 К. — Огонь перекинув ся відтак на стайню Івана Карабіновича, котра згоріла до тла; будинок сей, вартости 200 К, був також обезпечений в товаристві „Днїстер“ на 160 К. В огни згинула дитина Явдохи Мельник. В справі сїй веде ся слїдство. — В Дзвинячи коло Заліщик згоріли на двірскім обістю дім для робітників, три шопи і рільничі знаряди. Шкода 14.000 К була вповнї обезпечена. — В Вовчинци, станиславівского повіта, згоріли дня 23 м. м. господарскі будинки і дім Михайла Засїтки. Шкода виносить 2000 К. — У Верхратї, повіта равского, вибух огонь дня 27 липня м. м. в стодолї Онуфрія Типи і знищив його хату та будинки господарскі, а відтак і хати, комори і стодоли господарів Федька Шупера, Семка Потганя, Петра Типи, Николая Гоя, Берка Кастнера, С. Прокарта, Якова Кастнера, та цїле домашне уряджене о. Михайла Тесляка гр. кат. сотрудника у Верхратї. Загальну шкоду обчисляють на 13.030 К, а була обезпечена на 8200 К. Причина огню доси невислїджена. — В Волї нижній, пов. сяніцкого, згоріли дня 29 липня м. м., 3 селяньскі заго-

---

було щось, що нагадувало єму на єство колись для него дуже дороге. Трогаючий, милий погляд єї очий доводив єго до зворушення. Она була бідна, пропаща дївчина — говорив сам собі — а однако, дивна річ, як діє ся з тими подібностями — она була незвичайно подібна до єго покійної жінки, жінки, котру єму в молодости вирвано, а також дивно подібна до хорошого сина, що не хотів послухати бажання вітця і оженив ся з бідною дївчиною з дїльниці Уайтчепель!

Він вже не жив — бідний Геральд — а єго жена також. А дитина — бо він знав, що они мали дитину — чи і она не жила? Чи то було би можливе, аби тота бідна, пропаща дївчина, убийниця, що називала себе Джессі Армстронґ, була єго внучкою, за котрою він так тужив, коли в пізнїйших лїтах єго погляди змінили ся і він став менше строгий та відчував жаль за сином?

Нї, то хиба лиш якась уява і він старав ся чим скорше позбути ся тої гадки. Навіть коли б то могло бути правдою, то було найлїпше забути на то. Бо й щож би він зміг зробити тепер з нею чи для неї? Він не міг єї в тій хвили пониження і сорому признати своєю внучкою. І та гадка не мала нїякого оправданя; не було цїлковито нїякої причини припускати, що она єсть єго внучкою. Армстронґ сеж звичайне назвище, а він не міг займати ся долею всїх Армстронґів в Анґлії.

Мім тим Джессі не стала без нїякої дружної помочи в своїм сумнім положеню. До неї приходив часто доктор Прайс і пастор Гельмонт. Але відвідини Гельмонта приносили їй лиш муку. Він хотів тілько знати! Здавало ся, що він не міг погодити ся з гадкою, аби не питати єї про минувшість, про Оствальда і єї дитину і она рішила ся відповідати лише на найконечнїйші питання.

— Де ваша дитина, Джессіо? — питав він єї.

— У Алісиї, пане пасторе.

— У Алісиї? У тої молодої дївчини, що —

— Що жила зі мною і Стефаном? Так, у неї, пане пасторе. Она дуже єго любила, але она задля него простила менї і обіцяла заопікувати ся дитиною.

— Чи она має який маєток? Як она удержує ся?

— Она служить як доглядачка недужих.

— В Льондонї?

— Нї, пане пасторе, в місцевости Гексем — в ґрафствї Кент. То мале село, може знаєте єго —

— Так, знаю єго дуже добре — сказав Гельмонт — А ви не чули там нїколи про ґрафа і ґрафиню Гексем? — спитав по малій перерві. — Ґрафиня то моя сестра.

Джессі відвернула голову, немов би забула, що він слїпий і не може бачити єї лиця.

— Знаю — відповіла тихо — я чула о нїй.

Гельмонт не говорив більше о тім, але по кількох днях скористав з нагоди, аби поговорити о тім з Дияною.

— Я гадаю — сказав до неї поважно — що то дитина Юрия Оствальда.

Настала коротка перерва. Відтак відозвала ся Дияна живо:

— Ах, як можуть мужчини бути так підлі, так самолюбні! Я гадала колись, що він лїпший!

— Може він і жалує за ту кривду — сказав Гельмонт, котрому не легко було найти відповідь. — Ми не знаємо всїх обставин — та й ми не певні нашої справи.

— Нї — сказала Дияна зітхаючи — ми не певні. — Але в своїм серци погадала, що коли тілько раз побачить дитину Джессі, то сейчас пізнає, чи она Юриєва чи нї.

Она додержала слова і удала ся до мешкання панї Беннет. Але Алисия приймила єї з поважною чемностию, котра хоч проста і невиучена, могла видержати навіть порівнанє з паньским і сьвітовим поведенєм ґрафинї. Дияна пізнала сейчас рідкі прикмети, які крили ся в Алісиї і она ужила всїх заходів, аби винайти дорогу, щоби бути помічною Алісиї і малій дитинї, полишеній Джессію.

Вкінци прийшла їй щаслива гадка до голови. Настоятелька єї малого дому сиріт відходила, бо віддавала ся; она предложила місце Алісиї і на єї велику радість і майже здивованя приймила Алисия єї предложенє. Она мала малу Міню задержати коло себе і виховувати єї з другими сиротами, котрим мала заступити матїр. Дім сиріт лежав зараз коло парку і для ґрафинї було дуже легко бачити дитину від часу до часу і тихцем стерегти єї. Їй бездїтній видало ся ласкою неба, що могла мати майже під своїм дахом дочку Юрия Оствальда.

Тимчасом наближали ся до кінця прикрі дни непевности. Судова розправа відбула ся з всїми своїми немилосердними подробицями, з своєю страшною вагою і пів Анґлії читало з горячковим напруженем часописи, аби довідати ся о оконечній судьбі Джессі Армстронґ.

роди, причім в огни погиб Йосиф Команецкий, виновник пожежі.

— **Град в Сокальщині.** Дня 31 липня о $9^{1}/_{2}$ год. вечером навістив Сокальщину великий град і вибив всьо, що стояло ще в поли на пни. Найбільше потерпіли села: Савчин, Опільско, Бояничі, Теляж, Ульвівок, Перетоки, Скоморохи, Ільковичі, Стенятин, Свитазів, Конотопи і одна часть Сокаля. В Ульвівку буря вкинула до Буга двірску стодолу.

— **Смерть 33 робітниць.** Коло села Шалаївки, в доньскім окрузі в Росиї, згоріло живцем 33 дівчат, що були заняті при жниві на хуторі поміщика Варлаамова. Стало ся оно ось як: По укінченю пільних робіт дівчата вибрали ся спати до стодоли, котру облягли сейчас парубки. Стодола не зачиняла ся із середини, длятого загрожені робітниці звернули ся до полевого, т. зв. „обєздчика", що надійшов під ту хвилю, з просьбою, щоби замкнув знадвору стодолу на колодку і отворив їм двері доперва рано. Обїздчик сповнив бажанє дівчат та на їх загибіль. За годину обняв стодолу огонь і обернув єї в попіл. Крику нещастних не чув ніхто, і ніхто не гасив пожежі, бо стодола находилася серед поля. Рано добуто з під згарищ 33 спалені трупи. Поміщик Варлаамов удав ся сейчас до Новочеркаска і повідомив про нещасте власти, котрі арештували кільканайцять парубків, підозріних о підпал.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 5 серпня. Вчера прибули сюди сини сербского короля Петра і нинї в супроводї стрия кн. Арсенія Карадьордевича відїхали до Білгорода.

Рим 5 серпня. Приятель нового Папи сьвященик Стратимирович, котрий провадив єго до конкляве, подає такі вісти про родину Пія X. Отець Папи був служачим при маґістраті, мати померла перед 10 лїтами, брат служив при войску, а тепер жиє в Мантуї, де веде торговлю вином. Папа має чотири сестри, дві мешкали при нїм у Венеції, третя мешкає в Сальсано, де Папа був колись парохом, а четверта єсть замужна і мешкає в Наталю.

Рим 5 серпня. Тутешні часописи вказують пересьвідченє, що відносини між Церквою а італїяньским правительством цїлком не змінять ся внаслїдок вибору кардинала Сарта Папою.

Рим 5 серпня. З нагоди вибору Папи було вчера богато домів в Римі ілюмінованих.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

авжний від 1 м ая1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гаусмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Засуд був лагідний. Обжалована врекла ся всякої оборони. Судиї присяжні мусїли вправдї виповісти „винна," але при засудї принято всї облегчаючі обставини і поручено єї ласці судиї. І судия Армстронґ засудив свою внучку на два роки вязниці.

16.

Подорожним, котрих очи пересичені горячою, сияючою красою полудневих країв, видають ся мягкі, зелені луки, сїре небо, спокійно пливучі ріки анґлїйского краєвиду часом одностайними, а часом дуже покріпляючими для ока. Для Юрия Оствальда були они покріпляючими, коли він кілька днів по своїм повороті з далеких країв по дволїтній неприсутности ішов сїльскою дорогою з Біфорду до Гексем. По своїм побуті в Нїмеччинї, поїхав на Всхід, а відтак на Полудне, аж заїхав до Бомбаю, де по довгім часї перший раз від многих місяців побачив анґлїйску часопись.

Він не мав надто великої охоти читати часописи. Не велїв присилати собі своїх листів і дуже богато з них попропадало, бо не подав своєї адреси. Єго приятель, банкир, заосмотрював єго все достаточно грішми, а про Джессію і єї дитину мовчав. Тому складало ся так, що Оствальд нічого не знав про Джессію, аж одного дня в однім касинї в Бомбаю попала єму в руки часопись, в котрій була описана єї справа. Для него був то страшенний удар. Спершу не знав, що має о тім всїм думати. Она була засуджена — то бачив від разу — але на що? Часопись згадувала про цїлу справу лиш мимоходом і Юрий почув, що не буде мати спокою, доки всього докладно не буде знати.

Єму було легко набути всї числа часописи, в котрих справа була описана. Стояло там, що Джессі Армстронґ, як она себе називала, віддала ся добровільно в руки суду, бо убила з наміром Стефана Ера. То була слаба точка цїлого обжалованя, бо — на случай, коли-б він без вини когось иншого вилетїв був з вікна, то чи було би взагалї можливим, щоби він без помочи кількох сильних мужчин дістав ся знов до комнати? Судиї присяжні гадали взагалї, що властивими убийниками були якісь мужчини, що находили ся тодї в комнаті і Оствальдови виступив студенний піт на чоло, коли він уявив собі, в якій небезпечности він находив ся. Але він вскорі пересьвідчив ся, що Джессі була вірна і рішуча. Она мусїла признати ся, що він був єї любовником, але не сказала нї слова проте, що він був єї мужем і що находив ся тої ночи при улици Міль Стріт під числом двайцять. Він не був вмішаний в ту справу — і єго імя ледве згадувало ся. Він мимохіть аж лекше відотхнув, коли вже все перечитав.

(Дальше буде).

ОГОЛОШЕНЯ.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-кдгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тільки незначно зуживають ся і мозольну роботу хлібороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тільки карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталі дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всі видані центральним Заведенем у Львові находячі ся в обігу

4½% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженєм

а всі зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по 3½% з 60-дневним виповідженєм

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).